

ВОПРОСЫ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

орница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайма и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Пѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся ембствяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 21 ЮЛІЙ 1877.

Брой 29.

ИЗВѢСТІЯ.

Извѣствямы на онѣзи отъ спомоществователи-тъ си които ни сж прѣдплатили само за 6 мѣсеца че вѣрмѣно на тѣхны-тъ спомоществованія ся свършва на край-тъ на Юнія, и че нѣмъ не ще можемъ да имъ прашамъ вѣстници-тъ имъ слѣдъ това вѣрмѣно ако не ни прѣдплатятъ и за други-тъ 6 мѣсеца на годишъ-тъ.

Цѣна-та за 6-тъ мѣсеца ще бжде три четвърти отъ бѣло меджидіе, а въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) 30 гроша за сега.

СВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕННО-ТО МУ НАЧАЛО.

3.

4) Библия-та открыва на чело-вѣцы-тъ и средства-та чрѣзъ които това свѣршенно избавленіе може да ся придобые.

Колкото славно и да е избавленіе-то, което Библия-та открыва, ако тя да не открываше и какъ можахъ чело-вѣци-тъ да придобѣятъ това избавленіе, тя не щѣше да е едно свѣршенно откровеніе за тѣхъ. Откровеніе-то, обаче, което ся съдържа въ Библиѣ-тъ, е свѣршенно, защото то открыва и средства-та, чрѣзъ които това велико избавленіе може да ся придобые.

а) Евангеліе-то Христово, което открыва тѣзи средства на свѣтъ-тъ, ся приспособява на всички-тъ чело-вѣцы.

Евангеліе-то Христово ся отличава почти отъ всички-тъ чело-вѣчески списанія въ това отношеніе, че то не е една книга приспособена само за единъ вѣкъ, но за всички-тъ вѣкове. Други-тъ книги сж повече приспособены за вѣкъ-тъ въ който сж писаны, и служатъ само до нѣкъдѣ за въ послѣдующи-тъ вѣкове. Твърдѣ малко отъ книги-тъ, които сж ся писали прѣди сто години, ся прочитатъ сега, а още по-малко отъ тѣхъ ся изучаватъ. Колко малко души въ наше вѣрмѣ изучаватъ списанія-та на стары-тъ философы! Истина е че нѣкои ги четътъ, но тѣ сж твърдѣ малцина и даже повече-то отъ тѣхъ ги прочитатъ само отъ любопытство. Малцина изучаватъ книги-тъ върху е-стественны-тъ науки, които сж были писаны даже прѣди 50 години. Чело-вѣческій-тъ родъ прави такъвъ на-прѣдѣкъ въ знаніе-то, щото ветхы-тъ книги не отговарятъ на нужды-тъ на настояще-то вѣрмѣ. Евангеліе-то Хри-стово, обаче, е тѣкмо такава книга за 19-й вѣкъ, каквато е была за 1-й вѣкъ. Ученія-та му сж тѣкмо тѣй по-трѣбны сега както сж были тогава; тѣ сж приспособимы толкова на настоя-щій-тъ вѣкъ колкото сж были на

прѣмнѣжы-тъ вѣкове. Че Евангеліе-то е приспособено за всякой вѣкъ е явно отъ това, че число-то на онѣзи, които го прочитатъ, ся умножава въ всякой вѣкъ, и че въ настоящій-тъ вѣкъ читатели-тъ му сж по-многочисленни отъ колкото тѣ сж были въ кой-да-е отъ прѣмнѣжы-тъ вѣкове. То е при-способимо на всякой вѣкъ, защото то съдържа онѣзи истини, които всякой вѣкъ трѣбва да знае, и които той не може да научи другѣдѣ.

Освѣтъ това, Библия-та е приспособена за всички-тъ народы, защото тя не е нито мѣстна нито народна книга. Истини-тъ ѣ сж отправлены не къмъ народность-тъ на чело-вѣцы-тъ, но къмъ само-то имъ естество. Когато Исусъ е училъ Еврей-тъ, той не ги е училъ главно като Еврей но като чело-вѣцы. Той не ги е наставля-валъ толкова много като сынове Авраамовы колкото като сынове Адамовы. Думы-тъ, които той е говорилъ, ся приспособяватъ не само на Еврей-скій-тъ народъ, но на всички-тъ на-роды. Ученія-та му ся относятся на онѣзи нѣща, които интересуватъ ед-накво Еврей и язычники, Гърцы и Римляны, Африканцы и Азіатцы, А-мериканцы и Европейцы. Отъ това е дѣто всякой народъ, на който Еванге-ліе-то е было проповѣдано, го е при-елъ като да е было назначено за него.

Чело-вѣцы-тъ отъ всички-тъ народы сж исповѣдали че Евангеліе-то опи-сва тѣхно-то състояніе, открыва тѣхно-то окаянство, и посрѣща тѣхны-тъ нужности; и за това множество лю-діе отъ всички-тъ вѣкове и отъ все-кы-тъ племена радостно сж пріемали ученія-та му.

Прочее, едно отъ свѣршенства-та на Евангеліе-то състои въ всемірно-то му приспособленіе на всички-тъ вѣкове и на всички-тъ народы. Досто-вѣрно ли е че нѣкой другъ освѣтъ самый-тъ Създателъ на всички-тъ чело-вѣцы е можалъ да открие истини които да отговарятъ на нужды-тъ на всички-тъ?

Средства-та, които Евангеліе-то открыва за избавленіе-то на чело-вѣцы-тъ, сж двоякы, именно, средства, кон-то чело-вѣцы-тъ сами трѣба да упо-трѣбаватъ за да ся избавятъ; и сред-ства, които Богъ самъ употребява за избавленіе-то имъ; и свѣршенство-то на Евангеліе-то състои въ това че първы-тъ т. е. средства-та, които чело-вѣцы-тъ сами трѣба да употребяватъ, сж такыва щото всякой чело-вѣкъ може да ги употребява, и послѣдны-тъ, т. е. средства-та, които самъ Богъ употре-быва, сж свѣршенно достатѣчны за туй дѣло. Нека да разгледамы сега тѣзи средства отдѣлно.

б) Всякой чело-вѣкъ може да упо-трѣблява средства-та, които му сж

опрѣдѣлены въ Евангеліе-то за свѣр-шенно-то му избавленіе отъ грѣхо-ве-тъ му и за придобываніе-то му на свѣршенно блаженство.

Всички-тъ чело-вѣцы не могатъ да употребятъ средства-та, които сж по-трѣбны за придобываніе-то на голѣмо богатство или на дълбоко ученіе или на высокъ чинъ. Всички, обаче, мо-гутъ да употребяватъ средства-та чрѣзъ които Евангелскы-тъ благосло-венія може да ся придобѣятъ. Никак-во дълго нагуваніе не е нужно за да ся търсятъ тѣзи благословенія, за-щото тѣ сж вече поднесены на чело-вѣцы-тъ дѣто и да сж — въ оте-чество-то имъ, въ градове-тъ имъ и въ села-та имъ и въ самы-тъ имъ до-мове. Никаквы земны съкровища не сж нужны за да ся купятъ тѣзи благо-словенія, защото тѣ ся поднасятъ безъ сребро и безъ цѣнж. Никакво лично достоинство не е нужно за да ся придобѣятъ, защото тѣ ся поднасятъ на всички безъ различіе на лица. Ни-какво дълбоко знаніе или висока фи-лософія не трѣба да ся научи за да могатъ чело-вѣцы-тъ да ся ползуютъ отъ тѣхъ, защото даже дѣца-та и слабо-умны-тъ могатъ да проумѣятъ спасительны-тъ ученія на Евангеліе-то. Никакво нравственно прѣвѣсходство не трѣба да ся постигне отъ чело-вѣка за да докаже съ него че той е достоинъ за тѣхъ, защото Христосъ не дойде да избави праведны-тъ но неправедны-тъ и нечисты-тъ. Онова, което чело-вѣци-тъ трѣба да направятъ за да придо-бѣятъ Евангелскы-тъ благословенія, е просто да ги пріематъ съ смиреніе, благодареніе и усердіе. Това е всичко което ся изисква отъ тѣхъ. Ако единъ чело-вѣкъ желае да ся избави отъ грѣ-хове-тъ си, той нѣма нуждъ да прави друго освѣтъ да ся обърне отъ грѣ-хове-тъ си и искрено да пріеме Иису-са Христа за свой спаситель. Ако же-лае да има чисто сѣрдце, нека го прѣ-даде на Исуса Христа и той ще го прѣчисти. Исусъ Христосъ не изисква отъ чело-вѣцы-тъ да избавятъ себе си; той прѣдставя себе си за тѣхъ из-бавитель, и онова, което тѣ трѣба да направятъ, е да ся прѣдадѣтъ съ вѣрж на него, и да ся оставятъ нему да ги избави. И кой не може да направи това? Кой е толкова сиромашъ, щото да не може да пріеме онова което Ис-усъ му дава безпачично? Кой е толкова слабъ, щото да не може да пріеме силѣ-тъ който Христосъ му доставя? Кой е толкова невѣжа щото да не може да пріеме Христа за свой учитель? Кой е толкова грѣшенъ щото да не може да пріеме кръвъ-тъ Христовъ, която очисти отъ всякой грѣхъ? Кой е толкова нечистъ щото да не може да пріеме Духа Святаго, който ще възобнови и ще прѣчисти

сѣрдце-то му? Кой е толкова слабъ, или толкова грѣшенъ, щото да не мо-же да пріеме Исуса Христа за единъ вседостаточенъ Спаситель и да ся прѣ-даде свѣршенно на него, който е готовъ да го поучава, да го ръководи и да го подкрѣпва? Кой не може да тури упованіе-то си въ онзи Спаси-тель, който ще отнеме грѣхове-тъ му, ще прѣчисти сѣрдце-то му, ще го при-мири съ Бога и ще му даде вѣченъ животъ? Явно е че средства-та, които сж опрѣдѣлены въ Евангеліе-то за чело-вѣцы-тъ да употребяватъ за свое-то избавленіе, сж свѣршенны, защото тѣ сж свѣршенно приспособены на слабость-тъ и на окаянство-то състоя-ніе на всички-тъ.

«Азъ съмъ Іеовѣ Богъ твой, който тя изведохъ изъ Египетскѣ-тъ земѣ, изъ домъ-тъ на рабство-то.» Тѣзи думы служатъ като въведеніе на Де-сѣтъ-тъ Заповѣди. Може да има нѣкои които да мыслятъ че тѣ ся относятся исключительно на Еврей-тъ. Обаче, не е така. Истиннѣ, тѣ ся относятся о-собенно на Еврей-тъ, но ся приспособяватъ тоже и на други-тъ чело-вѣцы. Както Израилтяни-тъ бѣхъ ро-би на Египтяны-тъ, така и все-кы-тъ чело-вѣцы сж роби на грѣхъ-тъ и на Сатанѣ. Както Израилтяни-тъ бѣхъ избавени отъ рабство-то чрѣзъ чудеснѣ-тъ силѣ Божіи, така и чело-вѣцы-тъ трѣба да ся избавятъ отъ рабство-то на грѣхъ-тъ чрѣзъ чуде-снѣ-тъ силѣ Божіи, която дѣйствува чрѣзъ Исуса Христа и Духа Святаго. Както Израилтяни-тъ бѣхъ задѣлжени да служатъ Богу вѣрно по причинѣ на славно-то онова избавленіе, което той извърши за тѣхъ, така и Христи-ани-тъ сж много задѣлжени да по-святятъ себе си на службѣ-тъ на Исуса Христа, който прѣтърпѣ дорѣ и смѣрътъ за тѣхно-то спасеніе. Както десѣтъ-тъ заповѣди бѣхъ назначены не само за Еврей-тъ но за всякій-тъ чело-вѣчески родъ, така и горѣспо-мѣнны-тъ думы ся приспособяватъ на всѣкий единъ отъ насъ, и нѣмъ смѣ-длжны да ги пріемемъ съ радость, да чувствувамы че Господъ съ тѣхъ го-вори на всѣкий единъ отъ насъ, и да ся подвизавамы съ благодарны сѣрдца да пазимъ всички-тъ неговы заповѣди.

Единъ добръ видъ страхливости. — Много видове страхливости има които сж безчестны; но единъ видъ има който е почтенъ и похваленъ: чело-вѣкъ трѣба да ся бои да струва неправдѣ. Такава страхливост е истинска смѣлость, за-щото онзи който има такъвъ страхъ, ще прѣдпочете да страда много неже-ли да стори зло. Когато Атина ся у-правляваше отъ 30-тъ тираны, на Со-

крата ся заповѣдало да отиде съ нѣкои други да хване единъ богатъ чловѣкъ, когото тѣ бѣхъ рѣшили да погубятъ за да могатъ да усвоѣтъ имота му. Сократъ отказалъ и казалъ: «Азъ не щѣ да спомогна за извършване-то на такава несправедливо дѣло.» Единъ му казалъ: «Мыслите ли, Сократе, да говорите толкова високоумно, безъ да пострадате за него?» «Никакъ не,» отговорилъ Сократъ, «азъ знамъ че ще прѣтегнѣ много злины, но никоя отъ тѣхъ не ще бѣде толкова голѣма колкото да наложѣ такава единъ неправдѣ на другыго.»

Една добра свѣсть. — Свѣсть-та на нѣкои чловѣцы прилича на стомаха на единъ страусъ (Африканскѣ птица), който може да смѣли почти всяко нѣщо. Тѣ могатъ да правятъ всякаквъ видъ злодѣянія, като скверность, пиянство, лѣганіе и пр. безъ да имъ стане мѣчно, и даже безъ да ся смущаватъ отъ тѣхъ. Една добра свѣсть е твърдѣ чувствителна, и тя ся безспокои и ся смущава отъ всякой грѣхъ, колкото малкъ и незначителенъ и да ся вижда на другы-тѣ.

БѢЛЫЙ-ТЪ ДРОБЪ.

Въ послѣдній-тъ си брой разгледахъ мы чудеснѣ-тъ машинѣ — сѣрдце-то, чрѣзъ дѣйствие-то на което кръвь-та ся прѣноса по всички-тѣ части на тѣло-то така щото тѣ ся хранятъ както е нужно. Нека сега да разгледамы нѣкои други дѣйствія, които тоже сѣ необходимы за живота и за здравіе-то на чловѣка и на животны-тѣ, и чудеснѣ-тъ направѣ чрѣзъ коѣто тѣ ся извършватъ. Първо, необходимо е щото тѣло-то да ся държи тепло, и това трѣба да става чрѣзъ единъ вж-трѣшенъ огнь, т. е. чрѣзъ горѣніе, което ся извършва чрѣзъ сѣдиненіе-то на въглеродъ-тъ, който ся произвежда отъ хранѣ-тъ коѣто ядемъ, и който ся намира въ кръвь-тъ, съ кислородъ-тъ, който ся намира въ въздухъ-тъ. Прочее, една наредба е необходимо нужна, чрѣзъ коѣто кръвь-та да може непрѣстанно да ся докарва въ прикосновение съ въздухъ-тъ. Второ, необходимо е още щото кръвь-непрѣстанно да ся прѣчистя. Понеже кръвь-та обикаля по всичко-то тѣло, тя доставя до него нѣкои отъ питателны-тѣ си частицы, и събира нѣкои отъ непотрѣбны-тѣ му и вредителны-ти му частицы, така щото когато ся повърне въ сѣрдце-то, тя ся разваля и трѣба да ся прѣчистя, прѣди да ся разиде пакъ по тѣло-то, и това може да ся извърши само чрѣзъ дохожданіе-то ѝ въ прикосновение съ въздухъ-тъ, който попила вредителны-тѣ ѝ частицы, като ѝ доставя нѣкои потрѣбны частицы.

Твърдѣ любопытно е да забѣлѣжимъ че една заплетена и искусна механическа наредба е была приготвена за извършване-то на това необходимо химическо дѣйствие. За да ся постигне тѣзи цѣль, сѣрдце-то е раздѣлено на двѣ особыя отдѣленія, едно-то отъ които е свързано съ кръвны-тѣ сѣждове, които прѣносятъ кръвь-тъ по тѣло-то, а друго-то е свързано съ една химическа лабораторіѣ, именно съ бѣлый-тъ дробъ, дѣто кръвь-та ся прѣчистя-тъ доде въ прикоснове-ніе съ въздухъ-тъ. Когато кръвь-та ся

повърне въ сѣрдце-то слѣдъ обикаля-ніе-то ѝ по тѣло-то, тя тече на едно мѣсто въ сѣрдце-то приготвено за неѣ; сѣрдце-то тогава ся свива и вкарва кръвь-тъ въ единъ голѣмъ кръвентъ сѣждъ, който ся сѣдинява съ бѣлый-тъ дробъ. Когато достигне до дробъ-тъ, този кръвентъ сѣждъ ся раздѣля и подраздѣля почти безкрайно; и кожа-та му става твърдѣ тънка, така щото въ бѣлый-тъ дробъ ся намиратъ още едно безкрайно число кръвни сѣждове съ твърдѣ тънки кожицы, готови да дождѣтъ въ прикосновение съ въздуха. Въ бѣлый-тъ дробъ ся намиратъ още едно голѣмо число въздушны сѣждове, които сѣ свързани съ уста-та и съ ноздры-тѣ. Тѣзи въздушны сѣждове иматъ на краища-та си много малки кесіѣйки и сѣ положени така щото тѣзи кесіѣйки допиратъ до тѣзи кръвны сѣждове. Тѣзи въздушны кесіѣйки сѣ твърдѣ малки и многочисленны. Прѣсмѣтнѣло ся е че 18,000 отъ тѣхъ ся намиратъ около край-тъ на всякой кръвентъ сѣждъ и че въ цѣлый-тъ дробъ има не по-малко отъ 600,000,000.

Нека сега да забѣлѣжимъ какъ ся прѣчистя кръвь-та. Кръвь-та, като влиза въ бѣлый-тъ дробъ, испѣлня всички-тѣ тѣзи въздушны кесіѣйки; въ сѣщо-то врѣме сѣрдце-то ся свива и вкарва разваленѣ-тъ кръвь въ кръвны-тѣ сѣждове на бѣлый-тъ дробъ които сѣ въ прикосновение съ въздушны-тѣ кесіѣйки, и понеже кожа-та на тѣзи кесіѣйки и сѣждове е твърдѣ тънка, то кръвь-тъ и въздухъ-тъ ся съобщаватъ въ тѣхъ по единъ извѣстенъ химически законъ. Въздухъ-тъ е тѣй химически съставентъ, щото той има сходство съ нечистѣ-тъ часть на кръвь-тъ, така щото послѣднѣ-та прѣминува чрѣзъ тънкѣ-тъ кожицы и ся смѣсва съ въздуха, и когато въздухъ-тъ ся изгони отъ бѣлый-тъ дробъ, и туй вредително вещество ся изгонва съ него. Въ сѣщо-то врѣме кръвь-та е така съставена химически, щото тя има едно сходство съ кислородъ-тъ въ въздухъ-тъ, така щото кислородъ-тъ прѣминува отъ въздушны-тѣ кесіѣйки въ кръвны-тѣ сѣждове, и така кръвь-та ся прѣчистя. Кръвь-та чрѣзъ другы сѣждове ся прѣноса назадъ въ сѣрдце-то и тогава е готова да ся разиде пакъ по тѣло-то.

Читатель-тъ трѣба да забѣлѣжи че горѣ-споменѣ-та наредба не е проста но заплетена и сложна, че тя не е само механическа или само химическа, но една наредба въ коѣто и механически и химически силы сѣдѣйствуватъ, и че въ всички-тѣ си подробности тя е точно такава какъвто животъ-тъ и здравіе-то на чловѣцы-тѣ изискватъ. Тѣзи наредба не е можала да ся развѣе постепенно, защото щомъ чловѣкъ ся е родилъ, настояща-та усъвършенствована наредба е необходима за упазване-то на живота му; и нѣй вървѣмы че всякой безпристрастенъ читатель ще ся съгласи че тѣзи заплетена наредба не е можала да бѣде случайна. Заключение-то, прочее, е неоспоримо, че сѣрдце-то и бѣлый-тъ дробъ сѣ были направлены отъ единъ мадръ Създателъ, който е създалъ всички-тѣ вещества и е турилъ въ дѣйствие всички-тѣ законы на които тѣ сѣ подчинены, и който може да управлява всички-тѣ за въ ползъ на чловѣческы-тъ родъ.

КОЛКО ВРѢМЕ ИМА ОТЪ СЪЗДА-НІЕ-ТО НА СВѢТЪ-ТЪ?

(Продълженіе.)

Въ минѣлый-тъ си брой изложимы мнѣніѣ-та на единъ класъ научны мѣжіе, споредъ които свѣтъ-тъ има една древность отъ миллионы вѣкове. Както споменѣхъмы по-напрѣдъ, това мнѣніе не ся принма отъ всички-тѣ научны мѣжіе, отъ които нѣкои прѣдставятъ силы доказательства противъ него. Нѣй ще споменѣмъ вкратцѣ нѣкои отъ тѣзи доказательства.

Ако една нажежена топка ся извади изъ една фурнѣ, тя изведнѣжъ начнува да истинува, и това истинуване ся продължава споредъ извѣстны-тѣ закони на топлинѣ-тъ, тѣй щото научны-тѣ мѣжіе могатъ да прѣсмѣтнатъ кога това истинуване ще достигне до единъ опрѣдѣленъ градусъ топлинѣ. Земя-та постепенно истинува и научны-тѣ мѣжіе могатъ да опрѣдѣлятъ колко бѣрже тя губи топлинѣ-тъ си, и да прѣсмѣтнатъ, тоже, приблизително колко горѣща тя трѣба да е была прѣди миллионы години. Споредъ тѣхны-тѣ прѣсмѣтанія, прѣди 10,000,000 години, земя-та е была още толтозъ горѣща щото е была течнѣ тѣло, и че около онова врѣме тя почнѣла да става твърдо тѣло. Тѣзи научны мѣжіе утвърдяватъ че, споредъ сегашнѣ-тъ топлинѣ на земѣ-тъ и споредъ законѣ-тъ по който тя губи топлинѣ-тъ си, е явно че прѣди 20 или 30 миллиона години тя отъ голѣмѣ-тъ си топлинѣ е была течнѣ тѣло, тѣй щото е было невѣзможно за нѣкои отъ извѣстны-тѣ растенія и животны да сѣществува върху неѣ, и по тѣзи причинѣ тѣ отхвърлятъ прѣсмѣтанія-та на Лайелъ, Дарвинъ и на другы относително до неизразимѣ-тъ древность на земѣ-тъ.

Има и друга причина по коѣто нѣкои научны мѣжіе отхвърлятъ теоріѣ-тъ за неизразимѣ-тъ древность на земѣ-тъ. Нѣй не можемъ тука да изложимъ напълно тѣзи причинѣ, защото за това сѣ потрѣбны тънки астрономически прѣсмѣтанія; но можемъ да кажемъ вкратцѣ каква е тя. Астрономи-тѣ сѣ прѣсмѣтнѣли скоростъ-тъ съ коѣто земя-та ся върти; тѣ сѣ открили тоже че скоростъ-та на въртѣніе-то на земѣ-тъ ся намалява, и още колко ся намалява всѣкоѣ години. Отъ това е явно че тѣ могатъ да прѣсмѣтнатъ колко бѣрже земя-та трѣба да ся е въртѣла прѣди 2,000 миллиона години. Читатели-тѣ ни знаѣтъ че образъ-тъ на земѣ-тъ не е сѣвършенъ на сфера, но е издутъ малко при екуатора, а сплеснатъ при полюсы-тѣ, и че този образъ е произлѣзълъ отъ въртѣніе-то на земѣ-тъ на ось-тъ си. Тѣзи астрономи прѣсмѣтатъ че ако земя-та е 2,000 миллиона години стара, то тя ся е въртѣла тогава съ два пѣти по-голѣма скоростъ отъ сегашнѣ-тъ, и слѣдователно сѣдобѣжна-та сила при екуаторъ-тъ бы была четыри пѣти по-голѣма отъ колкото е сега, и като едно неизбѣжно слѣдствие на това, земя-та щѣше да е по-издута при екуатора и по-сплеснѣта при полюсы-тѣ отъ колкото е сега. Споредъ прѣсмѣтанія-та на тѣзи астрономи, кога земя-та е станѣла твърдо тѣло, тя трѣба да ся е въртѣла на ось-тъ си почти съ сѣщѣ-тъ скоростъ съ коѣто ся върти сега, и слѣдователно не може да има повече отъ 10 или 12 миллиона годи-

ны отъ кога то ся е станѣла тѣ и всички-тѣ теоріѣ които щѣ гатъ стотинны или хилѣды миллионы сѣ безосновны.

Едно трето възраженіе на менѣты-тѣ теоріѣ произлиза илинѣ-тъ на слѣнце-то. Прче животны-тѣ трѣба да ли създадени слѣдъ сѣтво на слѣнце-то, и астрономи ся старали да рѣшѣтъ чрѣзъ тѣ на слѣнце-то колко врѣме минѣло отъ кога то ся е обло. Има разны теоріѣ относително источницы-тѣ отъ които слѣдѣва топлинѣ-тъ си. Научны мѣжіе въобще отхвърлятъ теоріѣти ся добыва отъ гореніе. Много топлина излиза отъ слѣнце-то ако то бѣ цѣло горящѣ въ то щѣше сѣвѣмъ да изгори въ години. За да ся поддържа сега топлина на слѣнце-то чрѣзъ не, 450 омы въглища трѣбвашъ изгарятъ всѣкой часть на всѣ тѣвритѣ кракъ отъ лице-то му. Друга теоріѣ кога сега въопріма като най-вѣроятна. Снеѣ слѣнце-то испърво е было облако-образна масса кога е занѣла всѣчко-то пространство, кога-та слѣпечна система сега занѣла че топлина-та ся е произвела спаданіе-то на това облако-образество къмъ сѣрдоточіе-то ѝ. Н прѣсмѣтанія доказватъ че сила щина можеше да ся произведе щѣ начинѣ. Ако единъ въгленъ, половина ока тѣжѣтъ, бы паднѣлице-то на слѣнце-то отъ една далечнѣ точкѣ на слѣпечнѣ-тъ сѣмѣ, той бы произвелъ чрѣзъ уда-6,000 пѣти по-много топлинѣ отъ тѣзи кога то бы произвелъ чрѣзъсто-то си гореніе. Астрономи-тѣ гѣтъ тѣй да прѣсмѣтнатъ колко илинѣ можеше слѣнце-то да придо по този начинѣ, и да опрѣдѣлятъ колко топлинѣ то испраща всѣкодинѣ, и тѣй тѣ прѣсмѣтатъ за врѣме то е было възможно да исполкова топлинѣ, и споредъ тѣхны прѣсмѣтанія сѣвѣмъ невѣзможно него да е вършило това за стотинны миллионы години колкото кои геолози казватъ. Споредъ прѣтанія-та на Сѣръ Лайелъ древнѣта на земѣ-тъ е 200,000,000 пѣти по-голѣма отъ колкото послѣдѣтъ класъ научны мѣжіе пріиматъ възможно.

Това кратко изложеніе ще пона читатели-тѣ ни че има разны мнѣніѣ относително до този въпросъ колко мѣченъ е той за едно положително рѣшеніе.

Не отдавна Професоръ Грантъ а единъ сказкѣ въ Единбургѣ въ «Звѣзды-тѣ», въ коѣто той ся почилъ да даде едно понятіе за огрѣность-тъ на пространство-то. Той казалъ, че ако тренѣ-тъ на единъ жезлицѣ да пѣтуваше денонощно по десетѣ мили на часть-тъ, той щѣше достигне до лунѣ-тъ въ шесть мѣца, до Слѣнце-то въ 200 години, до Алѣ-Сентаурѣ, най-ближнѣ-отъ неподвижны-тѣ звѣзды, въ четиредесетѣ и два миллиона години. Едгюлле, кога бы земадо 900 мили часть-тъ, щѣше да стигне до Алѣ-Сентаурѣ въ 2,700,000 години, кога то свѣтина-та, кога прѣминува 18,000 мили въ единѣ секундѣ, по

пристигнала до сжщо-то мѣсто въ по-
малко отъ три години. За да стигне-
ше до земѣ-тѣ свѣтлина-та отъ нѣ-
коп по-далечны звѣзды, трѣбало бы
5,760 години; а отъ нѣкои отъ онѣзи
купове звѣзды разстояние-то было тол-
кова голѣмо щото свѣтлина-та щѣше
да земе половинѣ милионѣ години за
да стигне до земѣ-тѣ, така щото нѣй
да виждамы прѣдмѣты-тѣ не както тѣ си
сѣ дѣйствително сега, но както сѣ
были прѣди половинѣ милионѣ години.
Тѣзи звѣзды можеше да ся унищо-
жатъ съвършенно прѣди хыляды годи-
ны, и нѣй пакъ да виждамы тѣхнѣ-тѣ
свѣтлинѣ.

Колкото за голѣминѣ-тѣ на звѣ-
зды-тѣ, прѣсмѣтнѣто е, забѣлѣжилъ
професоръ-тѣ, че Алфа, главна-та
звѣзда въ свѣздіе-то Лира, отстои
100 биліона мили отъ земѣ-тѣ, и че
величина-та ѣ и блясъкъ-тѣ ѣ сѣ 20
пѣти по-голѣмы въ сравненіе съ онѣзи
на слънце-то.

Ползы-тѣ, които хора-та отъ всич-
кы-тѣ класове придобывають отъ желѣз-
ны-тѣ пѣтища, всѣкѣму сѣ познаты.
Обаче, огромны сумы сѣ нужны първо
за построение-то имѣ, а послѣ за под-
държаніе-то и работение-то имѣ, и за
това тѣ не могатъ да ся правяють на
всѣкъдѣ. За това голѣма нужда има
щото да ся изнаѣмѣри нѣкой другой
видъ парна машина, която да може да
работи по обыкновенны-тѣ пѣтища. Въ
Америкѣ нужда-та отъ единѣ такавѣ
машинѣ толкова ся усѣща, щото зако-
нодателно-то тѣло на еднѣ отъ Съед.
Държавы ся обѣщава да даде 10,000
долара наградѣ на оногози, който бы
изнаѣмѣрилъ единѣ парнѣ машинѣ, ко-
ято да може да върши обыкновеннѣ-тѣ
работѣ на коніе-тѣ и волове-тѣ. Ма-
шина-та трѣба, обаче, да испълни слѣ-
дующы-тѣ условія: тя да може да пѣ-
тува 200 мили по обыкновенны-тѣ пѣ-
тища, по 5 мили на часъ; трѣба да
бѣде на ширѣ колкото обыкновенны
кола, да ся движи и напредъ и назадъ,
както ся изисква; да ся отбѣе когато
срѣщне другы кола, и да може да въз-
лиза по могылы не по стрѣмны отъ 200
крака на еднѣ милѣ. Награда-та не
ще да ся плати до като не ся опыта
машина-та 5 години.

Г-нѣ Фосетъ показва какво може
единѣ слѣпѣ чловѣкъ да извърши. Той
е членъ въ Англійскы-тѣ Парламентѣ
и на послѣдно врѣме произнесълъ едно
чудно слово върху Индіскы-тѣ фи-
нанцин, и съ това опровергалъ всичко
което ся прѣдсказвало за него когато
постѣпилъ въ Парламентѣ-тѣ прѣди
тринадесетъ години. Надаренъ съ чу-
деснѣ память той станѣлъ единѣ отъ
най-вѣщы-тѣ членове въ Парламентѣ-
тѣ. Въ слова-та си той споменува фак-
тове, числа и сплетены изложенія по-
лесно и по-точно отъ повечето отъ
прѣдставители-тѣ.

Почти всички-тѣ полезны открытія
сѣ направены не отъ бляскавы-тѣ
геніи, но отъ умѣ-тѣ съсрѣдоточенѣ
само къмъ едно нѣщо. Въ всички-тѣ
прѣдпріятія и въ всички-тѣ званія, у-
спѣхъ може да ся очаква само отъ
нераздѣлено вниманіе.

Казва ся че слоновѣ-тѣ кость, ко-
ято ся продава въ Англійѣ, причинява
смерть-тѣ на 50,000 слонове въ го-
динѣ-тѣ.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА ЦЕНТРАЛНЫ-ТЪ БЛА- ГОДѢТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ ЗА БЪЛГАРІИ.

Жалостны-тѣ приключенія, които ся слу-
чихъ прѣзъ пролѣтъ-тѣ и лѣто-то минѣлѣ-
тѣ годинѣ въ Българіи и другы Европей-
скы области на Турскѣ-тѣ държавѣ, при-
чинихъ такава всеобщо бѣдствіе щото ста-
нѣ необходимо нужда да ся земѣтъ мѣрки
за да ся облекчатъ страданія-та на жите-
ли-тѣ, които бѣхъ изгубили жилища-та си,
добытъ-тѣ си и земледѣлческы-тѣ си орѣ-
дія, и които на много мѣста бѣхъ испад-
нали въ съвършеннѣ нѣмотіи. Убѣдени че
има нужда за помощъ, онѣзи Господа, прѣ-
бывающы въ Цариградѣ, които въ 1874 сѣ
были дѣятелны членове на единѣ комитетъ
съставенъ да помага на страждущы-тѣ отъ
гладъ-тѣ въ Малѣ-Азіи, намислихъ да о-
сновѣтъ единѣ «Централенъ Комитетъ», съ
цѣль да събира помощи за страждущы-тѣ
отъ по-скорошны-тѣ злочастны случкы, и
да ги раздава безъ различіе на племе или
на вѣръ.

Рано прѣзъ Септември членове-тѣ на
Централны-тѣ Комитетъ ся избрахъ и Н.
П. Съръ Хенри Елиотъ благоволи да пріеме
прѣдсѣдательство-то. Тогава ся пригото-
вили единѣ адресъ за да ся распрости за помощъ,
и на 14-ый отъ сѣщій мѣсець Комитетъ-тѣ
за пръвѣ пѣтъ пріе значительнѣ воляж по-
мощъ отъ достоуважаемѣ-тѣ Г-нѣ С. А.
Степиталъ отъ Манчестеръ и отъ другы ли-
ца и рѣши да испрати пръвѣ помощъ, и-
менно 300 л. т. за Батакъ, Кисурѣ и за
другы села въ Пловдивско-то окружіе, и
50 л. т. за околностѣ-тѣ на Митровицѣ.
Послѣ ся състави единѣ малѣтъ Испълни-
теленъ Комитетъ, буйрулѣнъ за обезпеченіе
на нѣколцина-та дѣятелы въ области-тѣ ся
добыхъ отъ Императорско-то Правитель-
ство, окрѣжны писма ся испратихъ по Европѣ
и Америкѣ и получаваны-тѣ сумы незаба-
вно ся употребявахъ за облекченіе на
страждущы-тѣ. Испънителны-тѣ Комитетъ
държеше редовны засѣданія по веднѣжъ въ
седмичѣ-тѣ а нередовны щомъ станеше
особна нужда. Дѣйци-тѣ ся поставихъ не-
забавно дѣто ся намираше необходима ну-
жда и дѣто можехъ да ся намѣрѣтъ лица
отговорны и способны да прѣдпріемѣтъ
доброволно мѣчно-то дѣло.

Въ врѣме-то на гладъ-тѣ въ Малѣ-А-
зіи, Американскы-тѣ Мисіонеры, живущы
въ Турскы-тѣ области, доказахъ себе си
че сѣ мѣжѣ практичны и разумны, като
посѣщавахъ всичко-то си врѣме, безъ да
гледатъ ни най-малко на религіозны разни-
цы, въ служеніе на народа на когото поми-
нѣкъ-тѣ и нужды-тѣ отъ дългъ опытъ тѣ
познавахъ съвършенно. Прочее, Комитетъ-
тѣ естествено ся обзрѣхъ къмъ Американ-
скы-тѣ Мисіонеры за съдѣйствіе въ насто-
ящѣ-тѣ кризѣ. Така въ Пловдивско-то о-
крѣжје радостно ся пріехъ доброволны-тѣ
услуги на Г-нѣ Кларкъ подпомаганъ отъ
Г-нѣ Бондъ. Въ Бояджикъ и Ямболъ Г-нѣ
Маршъ прѣдпріе дѣло-то, а въ Русчукъ, Ви-
динѣ, Свилюево и Габрово Г-нѣ Флокенъ.
Другы области и окрѣжія ся повѣрихъ на
другы почтенны и достоуважаемы Господа.
Не слѣдъ дълго врѣме ся лви нужда да
станѣтъ нѣкои промѣненія въ извършване-
то на прѣдпріето-то дѣло. Въ Русчукъ,
напримѣръ, единѣ второстепененъ Комитетъ
ся образува, подъ прѣдсѣдательство-то на
Г-нѣ Ридъ, Консулъ-тѣ на Нейно Импера-
торско Величество, и състоящъ отъ Г-нѣ
Флокенъ, Г-нѣ Харроверъ, главный надзи-
ратель на Варно-Русчукъ-тѣ желѣзницѣ,
Г-нѣ Хейнцъ, директоръ-тѣ на Царскѣ-тѣ
Отоманскѣ Банкѣ и др; когато въ Плов-
дивскѣ-тѣ область дѣло-то взе такыя
размѣры щото скоро станѣ явно, че осо-
бенны дѣйци трѣбваше да ся испратятъ на
мѣсто-то щомъ фондове-тѣ на расположе-
ніе на комитетъ-тѣ ся уголѣмѣхъ доста-
точно. Въ край-тѣ на Октомври, когато
вече комитетъ-тѣ расчиташе на доста го-
лѣмы помощи, пріегы или обѣщаны, той
услови Г-на В. А. Стоинъ С. С., който
трѣгнѣ съ помощникъ-тѣ си Г-нѣ Изидоръ
Радивоновичъ за Пловдивъ да работи съ
съдѣйствіе-то и на Г-да Кларкъ и Бондъ.
Тѣзи Господа пріехъ общы наставленія за
освѣтленіе на начала-та по които Централ-
ны-тѣ Комитетъ ся водеше, а частны-тѣ
работы ся оставихъ на тѣхно-то благора-
зуміе; помолыхъ ся, обаче, да ся постѣ-
вѣтуватъ съ установенѣ-тѣ въ Пловдивъ
Комитетъ, съ Лейди Странтфордъ и съ дру-

гы дѣйцы, които можахъ да ся явятъ на
мѣсто-то съ подобно посланіе за расподѣ-
леніе на трудъ-тѣ и длѣжности-тѣ имѣ.
(Слѣдва).

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУССКЫ-ТЪ ПОХОДЪ ВЪ ЕВРОПЕЙСКѣ ТУРЦІИ.

Слѣдующе-то извлечамы отъ *Л. Таймсъ*
отъ 6 того.

Никой не може да ся съмнѣва че Русси-
тѣ слѣдватъ единѣ смѣлъ планъ съ най-
голѣмѣ дѣятелность, и че тѣ сѣ имали ед-
нѣ голѣмѣ сполукѣ въ Европейскѣ Тур-
ціи. Руссія е една бѣдна земля въ сравне-
ніе съ западны-тѣ Европейскы земли, но
нейны-тѣ средства сѣ много по-голѣмы
отъ средства-та на Турціи, и Рускы-тѣ
народъ ся намира въ такава положеніе що-
то е готовъ да жертвува всичко за вой-
нѣ-тѣ. Рускы-тѣ войнны сѣ добръ облѣ-
чени, добръ хранени и добръ нагледвани,
и тѣ ся прѣдводительствовають отъ способ-
ны чиновницы. Истинѣ е че Великы-тѣ
Дукѣ Никола имѣа между чиновницы-тѣ си
Бонапартовцы и Молткевцы, но той има
Генералы, които познаватъ добръ нѣмѣшно-
то военно искусство, и които могатъ да у-
правляють еднѣ голѣмѣ войскѣ върху ны-
нѣшны-тѣ военны начала. Отъ другѣ стра-
нѣ, никой не може да ся съмнѣва за хра-
брость-тѣ на Турскы-тѣ войнны. Тѣ сѣ
вѣружени съ по-добры пушкы отъ про-
тивницы-тѣ си, и додѣто тѣ защищаватъ
укрѣплены-тѣ си мѣста, тѣ може да поддѣр-
жатъ еднѣ опоритѣ и сполучливѣ защитѣ.

Нѣма съмнѣніе че походъ-тѣ въ Азіи е
былъ тѣй обмысленно скроевъ отъ Руссы-
тѣ както планъ-тѣ имѣ който тѣ слѣдватъ
да испънятъ сега върху Дунавъ-тѣ; и при
всичко това той не успѣ прѣдъ съпроти-
вленіе-то на Турскы-тѣ войскы, които сѣ
по-долни отъ войскы-тѣ въ Европейскѣ
Турціи. Въ този Европейскы походѣ, о-
баче, Русси-тѣ ще имѣтъ прѣимуущество-то
на еднѣ силнѣ артилеріи, на коѣто рѣши-
телно-то дѣйствіе не е было съмнително въ
боеве-тѣ отъ 1870 насамъ. При другы-тѣ
си сполукы, Русси-тѣ прѣмѣнихъ Балканъ-
тѣ и сега укрѣпѣватъ единѣ отъ най-де-
сны-тѣ му проходы.

АНГЛІЯ.

Слѣдующы-тѣ членѣ прѣвождамы отъ
Икономистъ:

Напредване-то на Руссы-тѣ въ Бѣл-
гріи е подигнуло единѣ въпросъ, който по
причинѣ на несполукы-тѣ имѣ въ Арменіи,
бѣше ся оставилъ на покой за нѣколко
врѣме. Трѣба ли Англія да занимае Гели-
болъ? Този въпросъ ся слѣдѣва въ на-
ставленія-та които ся отправены на Англій-
ско-то Правительство, да рѣши какво ще
прави въ случай че Руссія диктува миръ
отъ Едрене или пакъ отправи войскы-тѣ си
къмъ Цариградъ. Споредъ наше-то мнѣніе,
Англія не трѣба да занимае Гелиболъ, поне
въ настояще-то положеніе на войнѣ-тѣ.

Най-напредъ, занеманіе-то на Гелиболъ
значи изоставаніе-то на нашѣ-тѣ неутрал-
ность прѣди да има нѣкое сѣщинско из-
мѣненіе въ обстоятелства-та, които сѣ ны
направили неутралны. Въ отговоръ на това
може да ся каже или че занеманіе-то на
Гелиболъ не ще бѣде нарушеніе на неут-
ралность-тѣ ни, или пакъ че обстоятел-
ства-та, подъ които смы станѣли неутрал-
ны, сѣ ся измѣнили. Но почти невѣроятно
е щото присѣствіе-то на Англійскы-тѣ
войскы въ Гелиболъ да не наруши неут-
ралность-тѣ ни спрямо еднѣ-тѣ или дру-
гѣ-тѣ отъ воюющы-тѣ Силы. Безъ съмнѣ-
ніе, нѣй можемъ да обявимъ че съ запрѣ-
тиваніе-то на Руссы-тѣ да влѣзѣтъ въ
Цариградъ — което е единѣ-то значеніе
на занеманіе-то на Гелиболъ — Англія имѣ-
а намѣреніе да помага на Портѣ-тѣ. Мо-
же да ся каже че Англія отива тамъ про-
сто като пазителъ на единѣ залогъ, който
тя ще прѣдаде на оногова, за когото Ве-
лики-тѣ Силы обявятъ че има най-голѣмо
право да го притяжава. Това може да за-
пази неутралность-тѣ ни спрямо Руссіи,
но не и спрямо Турціи. Твърдѣ вѣроятно
е че Турци-тѣ не ще допуштають едно за-
неманіе на земѣ-тѣ имѣ, което има за
цѣль расподѣленіе-то ѣ отпослѣ. Да ся от-
кажемъ да насилимъ Турцы-тѣ когато си-

ла-та имѣ бѣше неповредена, и да пристѣ-
нимъ да ги насилимъ тогава когато ся за-
плашаватъ съ разбиваніе, ще бѣде една
твърдѣ подла политика. Но освѣнь ако о-
тидемъ като пазители на единѣ залогъ, нѣй
трѣба да отидемъ като противници на Рус-
сіи. Трѣба да поминѣмъ че въпросъ-тѣ не е
сега притяжаніе-то на Цариградъ, но про-
сто занеманіе-то му отъ нашественикъ-тѣ
като средство да насили условія-та си за
миръ. Да запрѣтимъ това значи явно да
помогнемъ на Турцы-тѣ като не оставямы
Руссіи да употребѣи мѣрки-тѣ за миръ,
които тя има на расположеніе-то си. Про-
чее, и въ два-та случая, занеманіе-то на
Гелиболъ ще бѣде едно отдалеченіе отъ
настоящѣ-тѣ ни неутралнѣ политикѣ.

Може да ся каже още че обстоятелства-
та толкова съвършенно сѣ ся измѣнили что-
то не е умно вече да поддѣржамы еднѣ
неутралнѣ политикѣ. Англія трѣба да ся
намѣси сега, ако и да е противъ воляж-тѣ
ѣ, за щото нейны-тѣ интересы ся заплашаватъ
направо отъ Руско-то напредване. Но за-
неманіе-то на столицѣ-тѣ за едно военно
намѣреніе е вынѣжъ цѣль-та на единѣ на-
шественикъ. Отправленіе-то на Руссы-тѣ
къмъ Цариградъ може да не бѣде повече
нѣщо отъ отправленіе-то на Германцы-тѣ
къмъ Паризъ, т. е. то може да бѣде едно
средство за да убѣдятъ Турцы-тѣ че по-
нататѣшно-то имѣ съпротивленіе е беспо-
лезно. Нѣй не кезавмы че то не ще бѣде
нищо повече отъ това, но само че до сега
не смы могли да откриемъ далѣ ще бѣде
нѣщо повече. И ако не бѣде нищо повече,
тогава никакво измѣненіе имѣа въ обстоя-
тельства-та, подъ които нѣй най-напредъ
ся обявихмы за неутралны. Обявленіе-то
ни, че не ще земѣтъ участіе въ войнѣ-тѣ
между Руссіи и Турціи, щѣше да бѣде
една безмыслица, ако въ сжщо-то врѣме да
бѣхмы извѣстили на Руссіи, че нѣй не
ще ѣ допуснемъ да употребѣи единѣ-тѣ
мѣркѣ, чрѣзъ коѣто тя може да накара
противника си да ся подчини; и ако ѣ из-
вѣстимъ сега това, то ще бѣде да ѣ из-
снимѣ съ нашѣ-тѣ неутралность че нѣй смы
искали да кажемъ че ще бѣдемъ неутралны
до тогава додѣто Турци-тѣ не ся нужда-
ѣтъ отъ нашѣ-тѣ помощъ. Но ако е това,
което смы искали да кажемъ въ начало-то,
нѣй трѣбаше да го кажемъ ясно още то-
гава. Възможно е щото, ако да бѣхмы о-
бъявили въ начало-то че занеманіе-то на
Цариградъ ще бѣде граница-та на Англій-
ско-то вѣвшателство, война-та да можаше
да ся прѣдвари. Да обявимъ тѣзи границѣ
сега ще бѣде да искамы да расширява-
мы краѣ-тѣ и пространство-то на вой-
нѣ-тѣ.

Нѣкои, обаче, може да възразятъ на то-
ва, и да ни кажатъ че въпросъ-тѣ е отъ
голѣмѣ важность и че той не може да ся
разисква върху такыя основы. Тѣ може
да кажатъ че ако занеманіе-то на Гелиболъ
и да бѣде едно нарушеніе на неутрал-
ность-тѣ ни, и че ако то да е было нео-
правдаемо въ начало-то на войнѣ-тѣ и да
е неоправдаемо и сега, то когато интереси-
тѣ на Англійѣ ся заплашаватъ, по-добръ е
за неѣ да дѣйствува късно нежели никакъ.
Слѣдовательно, не е ли желателно щото Ан-
глія да помогне на Турцы-тѣ да защити
Цариградъ, не заради тѣхѣ, но заради го-
лѣмы-тѣ си интересы, които быхъ сѣ ту-
рили въ опасность, ако Цариградъ ся от-
неме отъ Турскы-тѣ рѣцѣ даже приврѣмен-
но? И на този въпросъ нѣй отговарямы
не, и то за тѣзи причины:

Първо, интересъ-тѣ на Англійѣ да дѣр-
жи Руссіи вѣтъ отъ Цариградъ не е ис-
ключительно ленивъ, и тя нищо не ще сне-
чели съ изваждане-то на кестаны-тѣ изъ
огнь-тѣ за другы-тѣ Силы, когато, съ ча-
каніе, гѣзи другы Силы може да ся при-
нудятъ да поематъ частъ отъ опасность-
тѣ върху себе си. Извѣстно е че както
Англія тѣй и Германія и Австріи не же-
лаѣтъ да видѣтъ Цариградъ въ рѣцѣ-тѣ на
Руссіи. И при това Германія и Австрія не
правяють нищо, и това може да ся изясни
само по два начинны. Или тѣ ся задѣржатъ
съ надеждѣ че Англія ще извърши дѣло-то
за тѣхѣ, или пакъ не вѣрватъ че занема-
ніе-то на Цариградъ отъ Руссіи ще бѣде
нѣщо повече отъ едно приврѣменно зане-
маніе. Въ първыи-тѣ случай политика-та на
Англіи е да чака додѣто Австрія и Гер-
манія ѣ явятъ че ще дѣйствуватъ съ неѣ
заедно; а въ послѣдній-тѣ случай нѣй трѣ-
ба да разгледамы далѣ тѣ имѣатъ по-до-

бры средства да узнаватъ сѣщиски-тѣ нахренія на Русіи въ настоящѣ-тѣ войнѣ отколото Англіиско-то Правителство има.

Второ, има ли нѣкоя добра причина да ся прѣдполага че Англіиски-тѣ интереси сѣ неразрѣшимо свързани съ завладѣніе или не-завладѣніе-то на Цариградъ отъ нѣкоя коя да-е Сила? Ний турѣми на-страпа за минуѣ съвършено различный-тѣ въпросъ далѣ не ще бѣде вредително за Европѣ ако той ся владѣе отъ Русіи. То е едно дѣло, което може отъ тукъ на-татѣкъ да ся рѣши отъ Велики-тѣ Силы, и когато доде вѣрне-то за рѣшеніе-то му, Англія трѣба да земе своѣ-тѣ часть въ разискваніе-то му. Но Англія нѣма работѣ да ускори разискваніе-то на този въ-просъ, или да ся грижи за интересы-тѣ на други-тѣ Силы прѣди тѣ да мыслятъ че е нужно да ся грижатъ за свои-тѣ.

Трето, това вѣнненіе за Цариградъ трѣба да ся потѣпче, защото то клони да обърне вниманіе-то ни отъ направленіе-то въ което интереси-тѣ на Англіи дѣйствително ся намирають. Намъ не ще ся позволи да дър-жимъ Цариградъ за себе си, а да го дър-жимъ за Турцы-тѣ може на конецъ да бѣ-де вѣтъ отъ Силы-тѣ ни. Когато остане Русія да ся държи вѣтъ само отъ Цари-градъ отъ Англіиско-тѣ Силы, распокжева-ніе-то на Турскѣ-тѣ Дѣржавы ся почнува, и тогава не е Цариградъ, дѣто ще има най-голѣма нужда отъ Англіиско-тѣ Силы. Ний имамы единъ прѣмъ и върхо-вень интересъ въ Источный-тѣ въ-просъ, и той е поддържаніе-то на единъ отворенъ пѣтъ за Индіи. За да защитимъ този интересъ, ний можемъ единъ день да прѣтоваримъ Силы-тѣ си, и за това ний трѣба да бѣдемъ твърдѣ внимателни щото да не истощаваме Силы-тѣ си върху нѣкой прѣдмѣтъ, който не е тѣсно и прямо свър-занъ съ него.

ВОЙНА-ТА.

Споредъ нѣкои отъ мѣстны-тѣ вѣстницы, на 4 того Русси-тѣ прѣвзехъ Никополь слѣдъ едно дълго бомбардираніе откъмъ Българіи и откъмъ Руманіи. Тѣ сѣ имали 1,200 души убиты и ранены.

На 14 того една битка е станала при село-то Садина близъ до Разградъ. Въ неѣ Азизъ паша паднахъ убитъ, а Фейзуллахъ паша былъ раненъ въ кракъ-тѣ и въ рѣ-жѣ-тѣ. Всичка-та загуба на Турцы-тѣ е около 700 души убиты и ранены и 2 то-па. За Рускы-тѣ загубы ся мысли че сѣ были голѣмы.

На 15 того Рифатъ паша изгониъ Рус-сы-тѣ отъ Ловечъ и завзель градъ-тѣ, ка-то установилъ Турскы-тѣ власти.

Споредъ Ф. дю Босфоръ Сюлейманъ па-ша и Реуѣ паша сѣ съединили войскы-тѣ си въ околность-тѣ на Ени-Загрѣ, ко-нто наскоро ще земають нападательно по-ложене. Споредъ Стамбулъ Русси-тѣ испра-знили Ески-Загрѣ и ся оттеглили кѣмъ Балканъ-тѣ.

Едирненскы-тѣ Валіа явява че Сюлей-манъ паша на 19 того слѣдъ единъ биткѣ при едно село, единъ часть далечъ отъ Е-ски-Загрѣ, разбилъ Руссы-тѣ като имъ зель нѣколко тона и завзель градъ-тѣ Е-ски-Загрѣ.

На 18 того Османъ паша ималъ единъ бит-кѣ съ Русси-тѣ при Плевенѣ, копто траля около 13 часа, и наконецъ Русси-тѣ были принудени да ся оттеглятъ. Споредъ теле-грамъ-тѣ на Османъ паша Русси-тѣ имали повече отъ 8,000 души убиты и 3 пѣти още толкова ранены. Отъ Турскѣ-тѣ вой-скѣ имало около 100 души убиты и 300 ранены.

Споредъ Ф. дю Босфоръ Османъ паша ималъ 70,000 войнны и около 80 тона въ този бой, а Генералъ Крюднеръ ималъ 60,000 войнны и около 40 тона. Турска-та войска освѣнъ че была по-многочислен-на отъ Рускѣ-тѣ, имала и това прѣиму-щество че тя ся бѣла отъ укрѣпены-тѣ си мѣста.

Въ Азіи сѣ станали нѣколко сраженія прѣзъ тѣзи дни между прѣдани-тѣ стражи на Руссы-тѣ и на Мухтаръ Пашовѣ-тѣ войскѣ но безъ важны слѣдствія.

Отъ Черногорѣ явяватъ че Черногорци-зели нападательно положене. Турскы-тѣ Консулъ въ Рагузѣ явява че тѣ нападнали на крѣпость-тѣ Никшичъ, но были отбѣ-снати отъ Турскы-тѣ гарнизонѣ.

Али Санбъ за да привлече вниманіе-то

на Черногорцы-тѣ, копто нападнали крѣ-пость-тѣ Никшичъ, нападнали ги откъмъ Подгорицѣ и завзель нѣкои отъ укрѣпены-тѣ имъ мѣста.

Четы отъ вѣстаницы още ся появяватъ тукъ тамъ въ Босни.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Серверъ паша, Прѣдсѣдатель-тѣ на Се-натъ-тѣ, ся опрѣдѣли Министръ на Вѣнны-тѣ дѣла, вмѣсто Арифъ паша, който зани-мава тѣзи службѣ не повече отъ 10 дня.

Турскы-тѣ вѣстници казватъ че Ешрефъ паша, Командантъ-тѣ на Турскѣ-тѣ вой-скѣ въ Русчукъ, ще ся повыка на сѣдѣ отъ единъ военный Сѣдѣтъ.

Споредъ Фаръ дю Босфоръ разноскы-тѣ за поддържаніе-то на Рускѣ-тѣ войскѣ за прѣзъ мѣсецъ Юніа възлзали до 435 ми-лиона франгы или около 19,000,000 т. л.

Н. Б. Антимъ, бывшій-тѣ Българскы Екзархъ, Икономъ попъ Петръ отъ Солунъ, Г. Георги Груевъ и Г. Тихчевъ, писа-ри на Екзархіи-тѣ, и Г. Ив. Наиде-новъ, Капу-Кехан на Екзархіи-тѣ, ся испратили на заточене въ Недѣлиж. Спо-редъ Куріе д'Орианъ Екзархъ-тѣ ся за-точава въ Ангорѣ, а за мѣсто-то на зато-ченіе-то на други-тѣ не е извѣстено. Всич-кы-тѣ ся пратили изведнѣжъ въ Измитъ.

Споредъ Ф. дю Босфоръ една Герман-ска газета извѣстѣва че панславистскы-тѣ комитетъ въ Москвѣ, управляванъ отъ Г. Аксакова, е испратилъ въ С. Петербургъ единъ депутаціи за да подаде на Князь Воронцова единъ мемоаръ като го помоли да го съобщи на Царевича. Този мемоаръ съдържалъ слѣдующы-тѣ точки: 1-о вой-ска-та трѣба да ся командува отъ по-спо-собны чиновники отъ настоящы-тѣ, и безъ да ся гледа на происхождение-то имъ; 2-о лица-та, копто управляютъ Рускѣ-тѣ ди-пломатиѣ, трѣба да ся промѣнятъ. Мемо-аръ-тѣ обявява че тѣзи лица не работятъ за друго освѣнъ да придобыятъ единъ на-сѣлственъ миръ, противенъ на интересы-тѣ на Славяны-тѣ, че тѣ ненавидятъ Слavia-ны-тѣ повече отъ Турцы-тѣ, защото зна-ѣтъ че Славяны-тѣ, слѣдъ освобожденіе-то имъ ще искатъ да ся управляютъ сами, и че система-та на настояще-то правител-ство трѣба да загине; 3-о единъ центра-ленъ комитетъ избранъ отъ земства-та трѣба да ся прибави на дѣржавный-тѣ Сѣ-вѣтъ; 4-о императорска-та гвардія, под-чинена на вліаніе-то на Дворъ-тѣ, трѣба да ся испрати на мѣсто-то на войнѣ-тѣ; и 5-о трѣба да ся образува една народна войска (милиція).

Руско-то Правителство отговорило на подписавшы-тѣ на този мемоаръ че трѣба да чакатъ събитія-та.

Русси-тѣ додѣто обсаждали Карѣ хвър-лили 18,000 гюллета върху укрѣпленія-та му. Тѣзи гюллета стрували 1,500,000 рубли.

Три чиновици и 160 войнны сѣ ся убили въ батеріи-тѣ. Обсади-тѣ топове сѣ ся принесли въ Александрополь.

Рускы-тѣ Императоръ пратилъ Генералъ Левачева въ Виенѣ съ особно посланіе.

Сърбія продала на Руманіи нѣколко хи-ляды военны чаджры, и отъ това ся заклю-чава че първа-та нѣма намѣреніе да зема участіе въ настоящѣ-тѣ войнѣ.

Халилъ Ефенди ся опрѣдѣли Шейх-юд-ислямъ вмѣсто Хасанъ Хайруллахъ Ефен-ди. Султанъ-тѣ казва че го опрѣдѣли на тѣзи службѣ заради способности-тѣ му, копто той ще употреби за упазваніе-то и за исполненіе-то на Шератъ-тѣ.

Споредъ Ф. дю Босфоръ Шевкетъ паша ся опрѣдѣлилъ командантъ на единъ часть отъ войскѣ-тѣ въ Батумъ. Той заманилъ за тамъ въ Недѣлиж.

Споредъ Ф. дю Босфоръ 50 Българи, между копто имало единъ священникъ, сѣ ся докарали тука отъ Едрене. Тѣ ся об-виняватъ че направили нѣкакво съзакліе противъ Правителство-то.

Споредъ послѣдны-тѣ ни свѣдѣнія, казва

Верите, прохотѣ-тѣ Демиръ Капія, близъ при Сливенъ, былъ въ рѣцѣ-тѣ на Турскы-тѣ войскы, копто занимаватъ тамъ добры положенія.

Бадажикъ не ся е занелъ отъ Руссы-тѣ както ся говори; появленіе-то на нѣколко Казацы въ околность-тѣ на този градъ е дало причинѣ за слухъ-тѣ на занеманіе-то му отъ тѣхъ.

Редифъ паша, бывшій-тѣ Министръ на войнѣ-тѣ, и Абдулъ Керимъ паша, быв-шій-тѣ командантъ на Дунавскѣ-тѣ войскѣ, сѣ турени подъ сѣдѣ.

Ибрахимъ паша ся опрѣдѣли за Едирнен-скы Валіа вмѣсто Али паша.

Единъ Австрійскы вѣстникъ казва така: Въ наши-тѣ политическы крагове сѣ у-бѣдени че военны-тѣ събитія, копто сѣ станали до сега въ Балканъ-тѣ, не ще произведатъ никакво измѣненіе въ положе-ніе-то на Австріи. Вѣрна на програмѣ-тѣ си, Австро-Унгарія ще стои неутрална въ Руско-Турскѣ-тѣ борбѣ. Ако пазѣе отъ настояще-то си положене, тя ще ся отда-лечи отъ неутралность-тѣ си. Когато доде вѣрне за сключваніе-то на миръ-тѣ, тога-та Австрія както и Европа трѣба да ся на-мѣсятъ.

Скѣпій-тѣ вѣстникъ казва че Руманско-то Правителство като попытало въ Виенѣ далѣ Австрія ще ся противи на прѣминува-ніе-то на Дунава отъ два Руманскы корпу-сы войскѣ, послѣдны-та отговорила че тя нѣма намѣреніе да ся мѣси въ военны-тѣ приготвленія на Княжество-то, нито даже въ онова което ся касае до бѣдѣще-то прѣминуваніе на Дунава отъ войскы-тѣ му. Тя само забѣлѣжила че Руманія не трѣба да ся надѣва за завоеваніе на дѣсныи-тѣ брѣгъ на Дунава.

Якубъ Ханъ, Кашгарскы-тѣ Емиръ, ся поминѣлъ тѣзи дни. Споредъ А. Таймсъ Китайскы-тѣ войскы напѣдватъ кѣмъ Каш-гаръ като потѣпкали всяко съпротивленіе до сега.

Ф. дю Босфоръ казва че ся научилъ отъ добръ источникъ че Мидхатъ паша отпра-вилъ единъ телеграфическѣ депешъ до Се-кретаръ-тѣ на Н. В. Султанъ-тѣ въ коѣмъ просилъ милость отъ него и изразилъ го-товность да му служи, и Султанъ-тѣ вече му повѣрилъ едно посланіе.

Азизъ паша, когото Русси-тѣ убихъ въ послѣдны-тѣ биткѣ до Разградъ, свѣршилъ науки-тѣ си въ военно-то училище въ Берлинъ. Прѣзъ Сербскѣ-тѣ войнѣ той ся показалъ за добръ Генералъ.

Споредъ Ф. дю Босфоръ Българп-тѣ на-правили нѣкои свѣрѣства въ Чирпанско-то окръжіе и Турцы-тѣ ся отместили като убили 23 души отъ тѣхъ.

Споредъ Стамбулъ планъ-тѣ на Рускы-тѣ походъ въ Европескѣ Турціи ся на-чѣрталъ отъ Маршалъ Молте, който прѣди нѣколко години е былъ на Турскѣ службѣ.

Генералъ Джемиль паша, и Чурукъ Сулу паша, командантъ-тѣ на Башибозуцы-тѣ, пристигнали въ столицѣ-тѣ отъ Батумъ. Тѣ щѣли да отидѣтъ наскоро за Румели.

Ф. дю Босфоръ казва че Руманска-та войска щѣла да прѣмине Дунава откъмъ Флорентинъ, а не при Никополь.

Н. В. Султанъ-тѣ толкова благодаренъ останѣлъ отъ побѣдѣ-тѣ, коѣмъ Османъ паша тѣзи дни спечели надъ Русси-тѣ при Плевенъ, щото той го наградилъ съ нишанъ-тѣ Османіе.

Комисія-та, копто събира помощи за войнѣ-тѣ, тѣзи дни прѣла 3,000 а. л. отъ Мусульманы-тѣ въ Индіи.

Въ послѣдны-тѣ биткѣ при Баязидъ Турска-та войска хванѣла 74 Рускы пѣ-нны, копто щѣли да ся доведѣтъ въ сто-лицѣ-тѣ.

Мѣстны-тѣ вѣстницы казватъ че желѣ-зница-та работи сега за Пловдивъ и за Янболъ.

Едирненска-та и Босненска-та сѣ турени въ обсадно положене.

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Това заведеніе ще ся отвори и Септемвриа сѣ извѣстны-тѣ му ве-ства за прѣподаваніе-то на редо курѣ на науки-тѣ. Онѣзи копто не-подробны свѣдѣнія за него, нека с-сѣтъ до Г-да С. С. Хансонъ и С-і-латъ, или до само-то заведеніе при Джорджъ В. Директоръ

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕИ

Лондонъ, 12 Юлій.— Въ Долнѣ-марж, Г. Волей по поводъ на испр-то на войскы въ Малакѣ, пыта: ако-телство-то прѣдвизда едно неспр-дѣйствіе противъ Русіи; ако др-Силы ще съдѣйствуватъ въ него; и-ако Англіиско-то Правителство е-едно оплакваніе отъ Русіи за на-на неутралность-тѣ ни. Сѣрѣ Нортъ-биви че Правителство-то не е прѣи-какво оплакваніе; той отказа да о-на други-тѣ въпроси.

Віена, 14 Юлій.— Политише Кор-денцъ ся научава че прѣминуваніе Руманцы-тѣ въ Никополь е стан-слѣдствіе на единъ формаленъ до-между Русіи и Руманіи. Но Руман-Правителство отрича сѣществованіе-този договоръ.

Лондонъ, 14 Юлій.— Дипломатиче-Кореспонденція относительно до Ру-сѣрѣства ся разпада днесъ въ 1-ментъ-тѣ. Тя обема 31 писма отъ 8-до 9 Юліа. Депешы отъ Г. Лейардъ-гліискы-тѣ посланникъ въ Цариградъ-тѣрѣдватъ свѣрѣства-та, направен-Руссы и Българи.

Лондонъ, 14 Юлій.— Въ Долнѣ-т-марж, Лордъ Хардингтонъ и Г. Е-прѣдложили щото Англія да пазѣ единъ-гѣ и тихъ неутралность. Послѣдны-страхувалъ че изискванія-та на А-може да прѣдизвикатъ единъ Европ-сѣюзъ.

Віена, 14 Юлій.— Князь Горчако-бавявъ че Источный-тѣ въпросъ ще-Европейскы-тѣ си характеръ.

Пеца, 15 Юлій.— Едно събрание-10,000 души станѣ въ градъ-тѣ ни-зина оратори изразихъ съчувствія-Маджарскы-тѣ народъ за Турціи и-дованіе-то му за Рускы-тѣ свѣрѣств-Българіи. Слово-то на Генералъ К-произвело едно неописано въсхищеніе

Віена, 16 Юлій.— Мидхатъ паша-стигнѣ снощи тука. Днесъ той има-разговоръ отъ два часа съ Отоманскъ-посланникъ Алеко паша.

Віена, 16 Юлій.— Политише I-спондентъ ся научава че Г. Братіано рѣ-конечно въпросъ-тѣ за съдѣйствіе-Руманіи въ войнѣ-тѣ. По-голѣма-та-отъ Руманскѣ-тѣ войскѣ ще занимае-копоть слѣдъ свѣршваніе-то на мостъ-

Бѣлградъ, 16 Юлій.— Англіискы-Консулъ въ Бѣлградъ трѣгнѣ за Кр-вацъ сѣ едно важно посланіе.

Паризъ, 16 Юлій.— Маршалъ Мак-хонъ ся изразилъ публично въ Бурж-той ще поддържа миръ-тѣ вѣтъ отъ Ф-ціи, и порядокъ-тѣ и Конституціи-тѣ-трѣ въ неѣ. Той казалъ още че Фр-ся стареа всѣчески да ограничи настоя-тѣ войнѣ.

Віена, 17 Юлій.— Увѣрѣватъ че-джарскы-тѣ Министры, Г. Г. Тица и П-сѣ ся повыкали въ Виенѣ за да учас-ватъ съ Австрійскы-тѣ Министры, Г. Ауерсбергъ, Андраши, Хофманъ и Бита-въ единъ Министерскы Сѣдѣтъ, ко-има за цѣль да размысли далѣ минута-дошла за турѣніе-то на единъ часть-Австрійскѣ-тѣ войскѣ на военнѣ ногѣ.

Пристигваніе-то на Мидхатъ паша-Виенѣ нѣма никакво сношеніе съ рече-тѣ мѣрѣжѣ.

Римъ, 17 Юлій.— Италиа подновява-бавленіе-то си че ще поддържа неутр-ность-тѣ си.

Издава ся отъ Американско-то Евангел-Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на Д. Арамана

Атоманъ-Ханъ № 11.